

Verslag vergadering 4 oktober 2000

- 1 Punctueel om 20.00 uur opent de president de vergadering. Hij verwelkomt 24 Lions, waaronder 5 privileged members, hetgeen een attendance oplevert van 62 %.
- De president informeert de vergadering over de gezondheidstoestand van Diek de Bruin, deelt mee dat Rien ter Brugge de functie van Lion Tamer heeft geaccepteerd en memoreert en Feliciteert de jarigen.

Hij deelt vervolgens mee dat in januari het bestuur zal onderzoeken of het Hart van Doetinchem een betere locatie is voor onze bijeenkomsten.

De verzekering van de sjoelbak zal nader worden bekeken.

Onze club dient volgend fiscal year een zone-voorzitter te leveren en derhalve spoort de president een ieder aan na te gaan of hij eventueel beschikbaar is. Het bestuur gaat er van uit dat onze club daarin zal slagen en zich niet blarneert zoals dat dit jaar het geval is bij Lions club de Graafschap.

Meegedeeld wordt verder dat van onze club verwacht wordt dat in het kader van de jeugduitwisseling een tweetal buitenlandse jongeren door onze club gehuisvest dient te worden. Tenslotte deelt de president mee dat op 15 november de zone-voorzitter onze club zal bezoeken, terwijl op 21 februari 2001 dat het geval zal zijn met de aankomend president van het district.

- 3 Toon van Oudheusden meldt zich in zijn rol als tail-twister. Hij doet verslag van een bezoek aan Dick de Bruin, wijst op de noodzaak van het dragen van speldjes, staat stil bij diervandag en zou Toon niet zijn als hij weet dat juist op deze dag de echtgenote van de president haar verjaardag viert. Om de afwezigheid van haar man te compenseren biedt hij haar een doosje ongetwijfeld heerlijke bonbons aan.
- 4 De ingekomen stukken gaan rond waarbij het opvallend is dat in toenemende mate via e-mail stukken bij de secretaris binnenkomen.
- De jaarstukken zijn nog niet gecontroleerd en goedgekeurd. Naar aanleiding daarvan ontstaat een uiterst warrige discussie waarvan het jullie secretaris onmogelijk is ook maar iets zinnigs op papier te krijgen. In ieder geval maken Theo Kamps en Hans Bruyn een afspraak om op 10 oktober om 7 uur 's ochtends tijdens een werkontbijt het verzuim alsnog goed te maken daarmee een toewijding tot het Lionisme tonend die tot nu toe onbekend was.
- 6 Uit de commissies komen geen bijzonderheden behalve de zorg van de president namens de jumelageco@ssie dat er op dit moment niet echt sprake kan zijn van een verdieping van de wederzijdse contacten. Door de situatie in de club in Dorsten is het niet zeker of deze contacten een lang leven beschoren zullen zijn.
- 7 Na de pauze is het woord aan de president die ons vergast op een lezing over zijn leven en werk. Te beginnen bij zijn geboorte en een schets van het gezin waaruit hij voortkomt geeft hij een uitgebreid chronologisch overzicht van wat zich in zijn leven heeft voorgedaan om uiteindelijk te eindigen bij de activiteiten die hij thans verricht als een man die nog niet bepaald in rust is. Hij laat het daarbij niet bij een droge opsomming van soms gedetailleerde feiten. maar doorspekt het geheel met

opmerkingen van heel persoonlijke aard. Hoewel de secretaris een en ander zo nauwkeurig mogelijk heeft genoteerd leek het hem bij de uitwerking van dit verslag niet gepast dat allemaal aan het papier toe te vertrouwen. Indrukwekkend was zijn begin waarbij hij aangaf welk een impact de tweede wereldoorlog op zijn leven heeft gehad. Hoewel zelf nog een kind heeft ffij de gevolgen daarvan misschien zelfs wel zijn hele leven met zich meegedragen. Des te bewonderenswaardiger is het dat hij desondanks er in geslaagd is zich daardoor heen te slaan en, zij het soms met vallen en opstaan, hij uiteindelijk terug kan zien op een loopbaan die gezien mag worden en waar hij trots op kan zijn. In ieder geval heeft hij er toe bijgedragen dat de decennia oude discussie over de invloed van nature en nurture weer een beetje is opgeschoven in de richting van het laatste.

Al met al was het niet alleen een boeiend maar ook indrukwekkend betoog. Integer, eerlijk en niets verbloemend. Hoewel onze president misschien nog wel steeds de letterlijk en figuurlijk geblokte persoonlijkheid is die je wel meer tegenkomt bij mensen uit het Rotterdamse is bij door dit verhaal ook zeker voor ons een stuk transparanter geworden. Dat bij daarmee bewondering oogstte en respect afdwong bleek uit het applaus dat hem aan het eind van de avond ten deel viel.

Zeddum, 1 november 2000.

H. Breuker,
secretaris